

ZÁŘÍ

ECHARISTIE PANOVNÍKŮ

Slavení eucharistie nebývá samozřejmostí v životě mocných panovníků. I když patří ke katolické církvi, bývá většinou vzácné. V září však poutá naši pozornost zbožná osobnost našeho knížete Václava a v říjnu blahoslaveného Karla Rakouského. Jsou to panovníci věrně vyznávající nauku církve a také pravidelní účastníci eucharistického slavení. Tím jsou nám velmi blízcí.

O svatém Václavovi je známo, že se účastnil denní modlitby církve, která byla v jeho době spíše záležitostí kněží a řeholníků. Ještě před svou mučednickou smrtí se brzy ráno vydal do kostela sv. Kosmy a Damiána, aby se modlil kněžský breviář. Mši svatou prožíval se zbožnou horlivostí a sám připravoval chléb a víno k jejímu slavení.

O blahoslaveném Karlu Rakouském víme, že byl vychován zbožnou matkou ke katolické víře a že tuto víru praktikoval, když sloužil v armádě i později v postavení císaře. Dochovaly se zprávy o polních mši svatých pod širým nebem, kterých se zbožně účastnil.

V sobotu 1. dubna L. P. 1922 byl po poledni zaopatřen svátostmi, po mši svaté, která byla sloužena v jeho pokoji. S pohledem upřeným na kříž a Nejsvětější svátost umírá se jménem Ježíšovým na rtech.

Máme radost z víry těchto našich velmožů, ve které jsme s nimi spojeni a která nás inspiruje k věrnému prožívání Božích tajemství v eucharistii. Proto si můžeme připomenout základní principy nejkrásnější bohoslužby, která je pramenem, středem a vrcholem našeho celého duchovního života.

Průvodcem na této cestě nám bude mimořádně učený světec Tomáš Akvinský. Ve 4. článku 83. otázky III. dílu Teologické sumy vysvětluje obřad této svátosti.

„Protože v této svátosti je obsaženo celé tajemství naší spásy, koná se s větší slavností než ostatní svátosti. A protože je psáno v Kaz 4,17: „Dej pozor na své kroky, když jdeš do Božího domu,“ a v Kaz 18,23: „Před modlitbou připrav svou duši,“ předchází konání tohoto tajemství určitá příprava k důstojnému konání toho, co následuje. První část přípravy je Boží chvála, která se koná při introitu, podle toho, co je v Žalmu 50, 23: „Oběť chvály mne uctívá, a tomu, kdo jde mou cestou, ukážu Boží spásu.“ A introit se bere nejčastěji

ze žalmů nebo se alespoň zpívá se žalmem, protože jak praví Dionýsius ve 3. kapitole spisu *O církevní hierarchii*, cokoli je obsaženo v Písmu svatém, žalmy shrnují na způsob chvály. Druhá část obsahuje připomínku přítomné bídy, když se třikrát žádá o milosrdenství osoba Otce slovy *Kyrie eleison*, pak třikrát osoba Syna, když se říká *Christe eleison*, a třikrát osoba Ducha svatého, když se dodává *Kyrie eleison*. Žádáme kvůli trojí bídě: nevědomosti, viny a trestu; nebo to znamená, že všechny osoby jsou v sobě navzájem. Třetí část pak připomíná nebeskou slávu, k níž spějeme po tomto životě a bídě, slovy *Sláva na výsostech Bohu*. To se zpívá o svátcích, při nichž se připomíná nebeská sláva; vynechává se to však o smutečních dnech, které připomínají naši bídu. Čtvrtá část pak obsahuje modlitbu, kterou koná kněz za lid, aby byl hoden takových tajemství.

Za druhé pak předchází poučení věřícího lidu, protože tato svátost je tajemství víry, jak jsme měli výše. Tímto poučením se pak vytváří dispozice díky nauce proroků a apoštolů, kterou v církvi čtou lektoři a podjáhní. Po čtení pak sbor zpívá graduál, což symbolizuje pokrok života, a aleluja, což symbolizuje duchovní jást, nebo o smutečních dnech traktus, což symbolizuje duchovní lkání. Tato hnutí má ve věřícím lidu vyvolávat předložená nauka. Dokonale se pak lid poučuje Kristovou naukou obsaženou v evangeliu, kterou čtou nejvyšší služebníci, totiž jáhní. A protože Kristu věříme jakožto Boží pravdě, podle toho, co čteme v Jan 8,46: „*Ríkám-li pravdu, proč mi nevěříte?*“, zpívá se po četbě evangelia *Vyznání víry*, v němž lid ukazuje, že ke Kristově nauce přilnul vírou. Toto Vyznání se pak zpívá ve svátky, o kterých je ve Vyznání nějaká zmínka, např. ve svátky Krista, Blažené Panny a apoštolů, kteří tuto víru založili a podobně. Po takové přípravě a výuce lidu se přistoupí ke slavení tajemství. Tajemství se přináší jako oběť, konsekruje se a přijímá se jako svátost. Proto se nejprve vykoná obětování, za druhé konsekrace obětované materie, za třetí se přijímá. Při obětování se pak koná dvojí, totiž chvála lidu při zpěvu ofertoria, což symbolizuje radostnost obětujících, a modlitba kněze, kterou prosí, aby oběť lidu byla přijata. Proto také v Kron 29,17 David řekl: „*Přinesl jsem všechny tyto dobrovolné dary z přímého srdce. A nyní vidím, jak radostně ti přináší dobrovolně dary tvůj lid, který je zde,*“ a později se modlí slovy: „*Pane Bože, zachovej navěky to, co si tvůj lid předsevzal.*“ Potom se ke konsekraci, která se děje nadpřirozenou mocí, lid nejprve povzbuzuje ke zbožnosti v prefaci, a proto se také vybízí, aby povznesl srdce vzhůru a měl je u Pána. Po prefaci lid s anděly zbožně chválí božství Kristovo, když říká: *Svatý, svatý, svatý*, a lidství, když s dětmi říká: *Požehnaný, který přichází*. Potom kněz tiše připomíná nejprve ty, za které se přináší tato oběť, totiž za celou církev a „*za všechny, jimž je svěřena moc*“, jak se říká v 1 Tim 2,2, a zvláště za ty, kteří přinášejí nebo za které se přináší oběť. Za druhé připomíná svaté, jejichž ochranu vyprošuje pro jmenované, když praví: *V tomto společenství také uctíváme...* Za třetí dokončuje prosbu, když říká: *Přijmi tedy milostivě, Bože, oběť...*, aby tato oběť přinesla spásu těm, za něž je přinášena.

Potom přistupuje k samé konsekraci. Nejprve žádá účinek konsekrace, když říká: *Učiň, Bože, ty sám...* Za druhé vykoná konsekraci Spasitelovými slovy, když říká: *Neboť on večer...* Za třetí omlouvá opovržlivost poslušností Kristovu příkazu, když říká *Proto na památku...* Za čtvrté žádá, aby tato vykonaná oběť byla Bohu příjemná, když říká: *Shlédni na ně...* Za páté žádá účinek této oběti a svátosti: a to nejprve pro samy přijímající, když říká: *V pokoře tě prosíme...* Za druhé pro zemřelé, kteří již nemohou přijímat, když říká: *Pamatuj také, Bože...*, za třetí zvláště pro samy obětující kněze, když říká: *I nám hříšníkům*.

Potom nastává přijímání svátosti. Nejprve se lid připravuje na přijetí: za prvé společnou modlitbou všeho lidu, kterou je *modlitba Páně*, ve které prosíme: *chléb náš vezdejší dej nám dnes*, a také soukromou modlitbou, kterou kněz přináší zvláště za lid, když říká: *Vysvobod' nás ode všeho zlého, Bože...* Za druhé se lid připravuje pokojem, který se dává při slovech: *Beránku Boží...*, neboť je to svátost jednoty a pokoje, jak bylo řečeno výše. Avšak při mších za zemřelé, ve kterých se přináší oběť ne za pokoj přítomný, ale za odpočinutí zemřelých, vynechává se znamení pokoje.

Potom následuje přijímání svátosti. Nejprve přijímá kněz, a potom dává druhým, protože, jak říká Dionýsius ve 3. kapitole spisu *O církevní hierarchii*, ten, kdo druhým předává božské věci, má na nich mít nejprve sám účast.

Celé slavení mše končí díkůčiněním, když lid plesá nad přijetím tajemství, což symbolizuje zpěv po přijímání, a kněz vzdává díky v modlitbě, stejně jako Kristus, který zpíval žalmy, poté co s učedníky slavil večeři, jak se praví v Mt 26,30.“

Poznámka k textu: Sv. Tomáš Akvinský svůj výklad zaměřil na první eucharistickou modlitbu. Některé prvky odpovídají dobové praxi (např. zmínka o podjáhnech nebo znamení pokoje). Jádrem celého rozboru je však nadčasové.

3.	středa	Památka sv. Řehoře Velikého
4.	čtvrtek	Sv. Růženy z Viterba
5.	pátek	Sv. Viktorin, sv. Tereza z Kalkaty
7.	NEDĚLE	23. neděle v mezidobí
8.	pondělí	Svátek Narození Panny Marie
9.	úterý	Sv. Petra Klavera, kněze
10.	středa	bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka
11.	čtvrtek	Sv. Emilána z Vercelli, kněze
12.	pátek	Jméno Panny Marie
13.	sobota	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14.	NEDĚLE	Svátek Povýšení svatého Kříže
15.	pondělí	Památka Panny Marie Bolestné, hlavní patronky Slovenska
16.	úterý	Památka sv. Ludmily
17.	středa	sv. Kornélia, papeže a Cypriána, biskupa a mučedníka, sv. Roberta Bellarmina, učitele církve
18.	čtvrtek	sv. Josefa Kupertinského, kněze
19.	pátek	Sv. Januária, biskupa a mučedníka
20.	sobota	Památka sv. Ondřeje, Pavla a druhů mučedníků
21.	NEDĚLE	25. neděle v mezidobí
23.	úterý	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
26.	pátek	sv. Kosmy a Damiána
27.	sobota	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28.	NEDĚLE	Poutní slavnost sv. Václava, patrona českého národa
29.	pondělí	Svátek archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela
30.	úterý	Památka sv. Jeronýma, učitele církve

OZNÁMENÍ

FARNÍ VÝPRAVA

V neděli 14. září jsme pozváni na farní výpravu na malebné místo Prahy – Nový svět v oblasti Hradčan. Svým výkladem nás doprovodí akad. Malíř Ivan Svatoš se svým synem Janem Svatošem. Výprava bude zakončena návštěvou kostela sv. Benedikta na Hradčanském náměstí. Sraz účastníků bude na Loretánském náměstí v 15.00 hod.

BIBLICKÉ KATECHEZE

Pokračování biblických katechezí rozbořem posledních kapitol Apokalypsy sv. Jana bude **v sobotu 6. a 20. září** po večerních bohoslužbách ve farním sále sv. Jana Nepomuckého.

KATECHEZE DĚTÍ

Katecheze dětí budou pokračovat **od 2. října** ve dvou věkových skupinách. Mladší skupina bude začínat v 15.45 a starší v 16.15 vždy ve čtvrtek ve farním sále sv. Jana. Rodiče mohou své děti přihlásit u P. Lohela.

SVÁTEK SV. VÁCLAVA

V neděli 28. září budeme slavit poutní mši sv. v zimní kapli sv. Václava v 17.00 hod.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ RODINNÁ DOVOLENÁ: ZDÍKOV U VIMPERKA

Vážení a milí farníci,

rád bych se s vámi podělil o dojmy a zážitky z letošní farní dovolené pro rodiny, která se uskutečnila ve druhé polovině srpna ve Zdíkově u Vimperka. Na základě doporučení jsme zvolili ubytování ve stylově upravené šumavské chalupě s deseti ložnicemi a zahradou. Atmosféra místa v nás silně rezonovala – v chalupě byl cítit duch tradiční Šumavy.

První den nás přivítalo příznivé počasí. Ačkoli dopoledne oblast zasáhla silná průtrž mračen, odpoledne se vyjasnilo a někteří z účastníků neváhali využít nedaleký rybník k osvěžujícímu koupání. Postupně jsme se sjížděli a společně plánovali program na celý týden. V rámci každoroční tradice jsme se rozhodli pro poutní návštěvu některého z blízkých svatostánků – letos padla volba na poutní místo Lštění, kde se o nedělním dopoledni slavila mše svatá k příležitosti Nanebevzetí Panny Marie, přesunutá z 15. srpna.

Přestože je tamní kostel zasvěcen sv. Vojtěchu, nachází se v jeho blízkosti kaple zasvěcená právě Nanebevzetí Panny Marie, což umožnilo slavit tuto slavnost přímo na místě. Nabídli jsme se jako pomocníci při liturgii a pan farář naši nabídku s vděčností přijal – v místní farnosti totiž běžně chybějí ministranti. Přestože vybavení bylo skromné, nijak to neubralo na hlubokém duchovním prožitku celé mše svaté, která byla rovněž přenášena prostřednictvím sociálních sítí. Po jejím skončení jsme se ještě pomodlili litanie u kaple a poté se občerstvili na pouti – kde jsme, mimo jiné, vykoupli veškeré zásoby párků v rohlíku.

Následně jsme se auty přesunuli pod rozhlednu Mařský vrch, na kterou jsme všichni společně vystoupali. Tento den byl pro nás velkým požehnáním – a z reakcí místních obyvatel bylo patrné, že naše přítomnost v nich vzbudila upřímný zájem i radost.

V pondělí jsme podnikli pěší výlet přes část Bavorska k prameni Vltavy. Po snídani jsme odjeli na Kvildu, zaparkovali své dostavníky a autobusem se přemístili na Bučinu – státní hranice. Zde jsme dětem přiblížili historii hranic a jejich zabezpečení během totality – lokalita dnes slouží jako venkovní muzeum se strážní věží a ukázkami ostnatého drátu. Poté jsme pěšky překročili hranice a vystoupali na vrchol Siebensteinkopf (1 263 m n. m.), odkud se nám naskytl nádherný výhled na šumavské panorama. Následně jsme se vrátili na české území a navštívili pramen Vltavy, odkud jsme pokračovali pěšky zpět na Kvildu. Celkově jsme ušli přibližně 12 kilometrů, a tak bylo večerní koupání v rybníku nebo sprcha vítaným zakončením dne.

Úterní dopoledne jsme věnovali návštěvě obce Dobruška. V 11 hodin jsme zahájili prohlídku s velmi erudovaným a zapáleným průvodcem (ve věku 87 let), který nám během téměř tří hodin přiblížil bohatou historii této malé, ale významné obce. Navštívili jsme románský kostel Zvěstování Panny Marie i místní zvonici, kde jsme obdivovali krásné historické zvony. Po obědě se část skupiny vydala na rozhlednu Klostermann a jiní navštívili kukuřičné bludiště u Strakonice. Den jsme zakončili společným večerem a grilováním čerstvých ryb z místní rybárny.

Ve středu nás čekal adrenalinový zážitek. V oblasti Chrást jsme si zapůjčili koloběžky a absolvovali několik sjezdů po doporučených trasách – vždy jsme se s koloběžkami nechali vyvézt lanovkou a sjížděli dolů. Poslední trasa, nejdelší a zároveň nejnáročnější, vyžadovala i chůzi do kopce s koloběžkou. Došlo sice k několika pádům, ale naštěstí bez

vážnějších následků. Večer jsme si pochutnali na kotlíkovém guláši, který pro nás připravila Veronika – srdečně jí za to děkujeme.

Čtvrtek dopoledne patřil návštěvě sklárny s možností vlastnoručně si vyfouknout skleněný výrobek. Po krátké exkurzi a výkladu o technologii výroby skla si každý z nás mohl vyzkoušet vyfouknout si skleničku, vázu nebo půllitr. Sklárna byla původně umístěna ve Staších, ale po záplavách v roce 2024 byla nucena přesídlit do Vimperka. Odpolední program byl individuální – někteří navštívili zámek Vimperk, jiní využili čas k výletu do okolí, včetně míst, kde se před 26 lety konala mládežnická farní dovolená – v Křišťanově a Zbytinách.

V pátek jsme navštívili historické město Prachatice. Ačkoli panovalo chladnější počasí, sluneční paprsky a krásné památky nám náladu nezkazily. Vystoupali jsme na věž kostela a obdivovali téměř 500 let starý krov, který přežil několik požárů. Někteří z účastníků rovněž navštívili interaktivní muzeum, muzeum paličkované krajky nebo muzeum loutek a cirkusu. Odpoledne jsme absolvovali krátký výlet vlakem do Volar, kde nás zaujaly dřevěné stavby v alpském stylu a místní muzeum věnované této architektuře. Večer jsme se opět sešli v chalupě, ugrilovali hermelíny a dojedli zbylé zásoby.

V sobotu ráno jsme společně uklidili, sbalili a vyrazili na cestu domů. Někteří účastníci si cestu zpříjemnili ještě návštěvou zámku Zelená Hora u Nepomuku, případně se zastavili v Mníšku pod Brdy u P. Dlouhého.

Celý týden byl naplněn nejen fyzickou aktivitou, ale i společným duchovním prožitkem a radostí ze sdíleného času. Závěrem bych rád upřímně poděkoval Veronice za její každodenní péči o naše stravování – připravovala snídaně, večere i svačiny s velkým nasazením.

Na cestě k prameni Vltavy

Příští farní rodinná dovolená je plánována na termín **od neděle 26. 7. do soboty 1. 8. 2026**. Uskuteční se v prostorách **zámku Hoješín** u vodní nádrže Seč, který je ve vlastnictví **školských sester sv. Františka**. *Těšíme se na další společné chvíle v duchu víry, přátelství a společenství!*

VePeZ

„Neznesvěcujte Francii svými barbarskými a nelidskými zákony“: dojemná homilie kardinála Saraha v Sainte-Anne-d'Auray

Před tisíci věřících shromážděných ve svatyni Sainte-Anne-d'Auray u příležitosti 400. výročí znovuoobjevení tohoto místa milosti, pronesl kardinál Robert Sarah mimořádně intenzivní homilii. Důrazně připomněl, že Francie je svatá země, povolána k tomu, aby zůstala věrná Bohu. Aniž by přímo jmenoval potraty nebo eutanazii, jeho slova jasně mίřila na současné zákony, které prosazují smrt namísto života. **Celé znění homílie si je možné přečíst v nejnovějším čísle RC Monitoru.**

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	8.00 Klamovka, kaple (s výjimkou letních prázdnin)
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltární)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltární)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., P. Zafka

15. každého měsíce

90 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné